

Sygn. akt IV U 999/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 lutego 2016r. w S.

odwołania M. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 19 czerwca 2015 r. Nr (...)

w sprawie M. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 999/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 19 czerwca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. T. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że stwierdzona u ubezpieczonego częściowa niezdolność do pracy powstała w dniu 1 kwietnia 2015r., a zatem w czasie kiedy M. T. nie był osobą ubezpieczoną, a od ostatniego ubezpieczenia upłynęło ponad 18 miesięcy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. T. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że z powodu ciężkiego schorzenia kręgosłupa i uporczywych dolegliwości bólowych nie jest zdolny do podjęcia jakiejkolwiek pracy. Podniósł, że łączny staż jego pracy zawodowej przekracza 25 lat, z czego przez 18 lat – od 1974r. do 1992r. wykonywał prace wymagające bardzo dużego wysiłku fizycznego, w wyniku czego doszło do poważnego uszkodzenia kręgosłupa (odwołanie wraz z załącznikami k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie podnosząc, że ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu do komisji lekarskiej od orzeczenia lekarza orzecznika, który stwierdził, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31 maja 2017r., a niezdolność ta istniała na dzień 1 kwietnia 2015r. ,tj. powstała po upływie 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia. Takie ustalenie lekarza orzecznika stanowiło podstawę do wydania zaskarżonej decyzji i

odmowy prawa do renty wobec ustalenia, że niezdolność ubezpieczonego do pracy powstała po upływie 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 23 kwietnia 2015r. wpłynął do organu rentowego wniosek M. T. o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.1-4 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 22 maja 2015r. ustalił, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31 maja 2017r. w związku ze stanem narządu i niezdolność ta istniała na dzień 1 kwietnia 2015r. (orzeczenie lekarza orzecznika z 22 maja 2015r. k.28 akt rentowych). Ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika do komisji lekarskiej ZUS.

Nadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczony legitymuje się okresem ubezpieczenia w wymiarze 25 lat i 4 miesiące, z czego całość stanowią okresy składkowe, a ostatnie ubezpieczenie ustało z dniem 31 grudnia 2012r. (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione przez M. Ś. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą S. E. M. Ś. k.25-26 akt rentowych oraz karta przebiegu zatrudnienia k.29 akt rentowych). Wobec ustalenia, że częściowa niezdolność ubezpieczonego do pracy powstała po upływie 18 miesięcy od ustania ostatniego ubezpieczenia, zaskarżoną decyzją z 19 czerwca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 19 czerwca 2015r. k.30 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 62 lata. Cierpi na chorobę zwyrodnieniowo-dyskopatyczną kręgosłupa z ograniczeniem jego ruchomości i przewlekłym zespołem bólowym oraz nawrotową przepuklinę pępkową – przeszedł operacje obustronnych przepuklin pachwinowych. Stan zaawansowania schorzenia kręgosłupa upośledza sprawność ruchową ubezpieczonego, stanowi przeciwwskazanie do pracy fizycznej i wymagającej sprawności ruchowej, dźwigania, pracy w pozycji wymuszonej. Taki stan powoduje, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31 maja 2017r., przy czym datę powstania tej niezdolności stanowi 1 kwietnia 2015r. ,tj. pierwszy dzień miesiąca, w którym ubezpieczony złożył zaświadczenie lekarskie na potrzeby postępowania o rentę. Zgromadzona dokumentacja medyczna z leczenia i diagnostyki schorzenia narządu ruchu pochodzi z 2015r. i brak jest danych medycznych co do wcześniejszego stanu zaawansowania schorzenia (opinia biegłych z zakresu ortopedii, neurologii i chirurgii k.8 i 11 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. T. okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności wskazać należy, że Sąd nie uwzględnił wniosku organu rentowego o odrzucenie odwołania. Po pierwsze podnieść należy, że w toku wyjaśnień ubezpieczony wskazał, że nie kwestionował i nie kwestionuje orzeczenia lekarza orzecznika, gdyż sam nie jest w stanie określić kiedy powstała u niego niezdolność do pracy. Niezależnie jednak od stanowiska ubezpieczonego w przedmiocie orzeczenia lekarza orzecznika, Sąd z urzędu dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu medycyny w celu zweryfikowania ustaleń organu rentowego - poczynionych

w oparciu o orzeczenie lekarza orzecznika z 22 maja 2015r. - co do stopnia i daty powstania u ubezpieczonego niezdolności do pracy. Uczynił tak dlatego, że wskazane orzeczenie nie określa w istocie daty powstania stwierdzonej u ubezpieczonego częściowej niezdolności do pracy, ale wskazuje, że istniała ona na dzień 1 kwietnia 2015r. (orzeczenie lekarza orzecznika k.28 akt rentowych). I tak, w sporządzonej opinii biegli z zakresu ortopedii, neurologii i chirurgii stwierdzili, że z powodu zaawansowanej choroby zwyrodnieniowo-dyskopatycznej kręgosłupa ubezpieczony (wykonujący dotychczas ciężkie prace fizyczne) jest częściowo niezdolny do pracy, a niezdolność ta trwa od 1 kwietnia 2015r., przy czym za przyjęciem takiej daty przemawia istniejąca dokumentacja medyczna pochodząca właśnie z 2015r. Z uwagi na brak wcześniejszej dokumentacji z leczenia brak jest podstaw do przyjęcia innej daty powstania niezdolności do pracy (opinia k.11 akt sprawy). Analizując powyższą opinię biegłych Sąd ocenił, że wnioski z niej płynące należy podzielić, gdyż są one logiczne i należyte uzasadnione. Nie ulega wątpliwości, że schorzenie kręgosłupa rozwija się stopniowo i proces rozwoju schorzenia dokumentuje się w historii choroby. Dlatego stan zaawansowania schorzenia w określonej dacie może być ustalony na podstawie dokumentacji medycznej, w tym istniejących badań diagnostycznych. W przypadku ubezpieczonego brak jest dokumentacji z leczenia sprzed 2015r., dlatego uznać należy argumentację biegłych, że brak jest danych medycznych pozwalających na ustalenie innej (wcześniejszej) daty powstania niezdolności do pracy. Na marginesie wskazać należy, że jak wyjaśnił ubezpieczony wniosek o rentę złożył wtedy, gdy nie był już w stanie pracować.

Reasumując uznać należało, że ubezpieczony nie spełnił jednej z przesłanek wymaganych do nabycia renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż stwierdzona u niego częściowa niezdolność do pracy powstała po upływie 18 miesięcy od ustania ostatniego ubezpieczenia, co nastąpiło w dniu 31 grudnia 2012r. Należy podkreślić, że przesłanki nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, określone w art.57 ustawy emerytalnej muszą być spełnione łącznie, dlatego brak spełnienia jednej z przesłanek skutkuje odmową prawa do renty.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.